

*Пам'яті моїх улюблених: мами – Валентини
Олександрівни – і тата – Афанасія Якимовича –
присвячую цю свою роботу*

ПЕРЕДМОВА: ПРО СМІХ МАЙЖЕ СЕРЙОЗНО

Ще у часи сивої давнини, коли людство тільки вчилася акумулювати думки в писемності, мудрі уми в турботі про нагальні потреби нащадків з повагою висловлювались стосовно гумору.

«Сміх возвів я у святиню: ви, вищі люди, навчіться лишень сміятися!» – говорив Заратустра. «Краще бийте мене, але дайте мені сміятися!» – вигукував Мольєр. «Я сам возвів мій сміх у святиню ... Цей вінець того, хто сміється, цей вінець з троянд; вам, брати мої, кидаю я цей вінець!» – писав Ніцше.

Смішне, гумор, сміх, комічне і його форми – це прорив у суть, в істину, це – вічна, людська властивість. Покоління людей черпають мудрість із жартів. Зростаючі тиражі гумористичних видань, жарти на телебаченні, в Інтернеті змушують нас переконатися, що Homo Sapiens віддає перевагу здоровому сміху.

Ось уже багато років я вивчаю гумор, його лінгвістичну природу. Закони гумору ще недосконально вивчені. Найпопулярніший жанр комічного – жарт – завжди буде в епіцентрі уваги вчених. Механізми мовного гумору тут дуже важливі. Більш того, яка непередавана насолода «купатися» в лінгвістичних парадоксах гумору, розгадувати його загадки, розшифровуючи комізм імен, докопуючись до глибин інтертекстуальності, вивчаючи його когнітивний потенціал.

Ця робота не відбулася б без критичних цінних зауважень, підтримки, дружніх порад, істотно важливих консультацій, доброзичливого ставлення мого наукового консультанта д-ра філол. наук, проф. Алли Дмитрівни Белової, а також:

д-ра філол. наук, проф. Белехової Лариси Іванівни,
д-ра філол. наук, проф. Карасика Володимира Ілліча,
д-ра філол. наук, проф. Колегаєвої Ірини Михайлівни,
д-ра філол. наук, проф. Кухаренко Валерії Андріївни,
д-ра філол. наук, проф. Левицького Андрія Едуардовича,
д-ра філол. наук, проф. Мартинюк Алли Петрівни,
д-ра філол. наук, проф. Омельченко Лариси Федорівни,
д-ра пед. наук, проф. Пасинок Валентини Григорівни,
д-ра філол. наук, проф. Піхтовнікової Лідії Сергіївни,
д-ра філол. наук, проф. Полюжина Михайла Михайловича,
д-ра філол. наук, проф. Селіванової Олени Олександрівни,
д-ра філол. наук, проф. Швачко Світлани Олексіївни.

Висловлюю глибоку, щирю вдячність Вам, мої дорогі Колеги, Вчителі, Друзі!

Особлива подяка моїм рідним – чоловікові, дочці, сестрі, які своєю духовністю підтримували і надихали мене у важкі хвилини «мук творчості».